

NEJRYCHLEJI BĚHAJÍCÍ PRIMÁT NA SVĚTĚ SE ROZMNOŽIL!

Kočkodani se radují a s nimi i olomoucká zoo. Dne 5. 5. 2021 se do jejich tlupy narodil další potomek. „*V péči o mládě se střídají všechny samice, ale kojí pouze samice Bela. Daří se mu výtečně,*“ dodává zoolog Ing. Jitka Vokurková. A návštěvníci ho mohou spatřit už i ve venkovním výběhu.

CHOV V ZOO OLOMOUC

Zoo Olomouc chovala kočkodany husarské už na počátku 70. let. V novodobé historii pak od roku 2003. Teprve tato skupina se začala rozmnožovat. Počet odchovaných mláďat dosáhl počtu 19. Současnou skupinu tvoří chovný samec Lenon, čtyři samice, tři dorostenci ve věku 1-3 roky a náš nejmladší přírůstek. Celkem tedy 9 jedinců.

OBECNÉ INFORMACE

Kočkodan husarský je nejrychleji běžajícím primátem, pobíhá po čtyřech, dokáže vyvinout rychlost až 40 km/h. Za den zvládne tento vytrvalý turista při svém putování za potravou zdolat až 25 km. Přestože je tento druh přizpůsoben k rychlému běhu, dokáže také velmi dobře šplhat po stromech, většinou v případě ohrožení. Ve výběhu olomoucké zoo ho mnohdy můžeme spatřit v korunách, ač zde žádného predátora nemá. Ve skupině bývají kočkodani většinou pohromadě, nebo se musí alespoň vidět. Protože jsou stále jeden druhému na dohled, příliš často se neozývají. Dochází i k tomu, že se jednotlivé skupiny mohou spojit a dočasně tak vytvořit tlupu, která může být složena až ze 100 kočkodanů. Matka mívá jen 1 mládě, které nosí cca 1/2 roku na sobě. Mládě dospívá ve 4-5 letech. Samci váží cca 13 kg, samičky asi 7,5 kg. Dospělí samci mají jasně modrý šourek. Délka ocasu těchto kočkodanů je stejná jako délka těla. Krmná dávka v zoo se skládá ze speciálních granulí pro primáty, vajec, luštěnin, moučných červů, zeleniny, malého množství ovoce, listů stromů a arabské gumy.

ZAJÍMAVOSTI

Původ českého jména této starosvětské opice pochází z překladu německého pojmenování „Meerkatze“ (mořská kočka). Německý název se vysvětloval jako kočka, kterou námořníci převezli přes moře. Bílé štěty u uší a bílý knírek připomínají husarského vojáka, což vysvětluje jeho druhové jméno. Když se kočkodani ocitnou v nebezpečí, samci vydávají velmi hlasité zvuky připomínající štěkot. Bojovat však už nechají samice. Při analýze záznamu jejich akustických projevů bylo zjištěno, že reagují stejně na určité zvukové projevy. Jsou znatelné rozdíly mezi hlasovým označením orla, hada či levharta. Tyto zvuky však nemají vrozené, mláďata se jim učí.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325

